

Kız ve Tavşan

Jane MEADOW

Kız ve Tavşan

Jane MEADOW

Ava, kucağında karton bir kutuyla hayvan barınağından eve seke seke döndü. Kutunun içinde, krem beyazı tüyleri ve kulaklarıyla sırtında yumuşak açık kahverengi lekeleri olan tüylü bir tavşan vardı. Tavşanın içi pembe, uzun dik kulakları ve gümüş bir çingiraklı minik mavi bir tasmaı vardı. Ava ona Clover adını verdi. 'Sen benim kendi tavşanımsın!' diye fısıldadı Ava, ela gözleri sevinçle parlıyordu.

Evde Ava kutuyu oturma odasındaki halının üzerine koydu. Clover minik pembe burnunu dışarı çıkarıp havayı kokladı. Kocaman koyu kahverengi gözleriyle odaya baktı. Ava'nın annesi gülümsedi. 'Tavşanların güvenli bir yaşam alanına ihtiyacı vardır,' dedi. 'Clover için rahat bir köşe hazırlayabiliriz.' Ava ellerini çırpı. 'Clover'a en güzel köşeyi vereceğim!' dedi, koyu kahverengi yan örgüsü zıplayarak.

Ava kitaplığın yanında sessiz bir yer buldu. Yumuşak bir minder ve küçük bir saklanma evi koydu. Clover kutudan dışarı zıplayıp etrafı keşfetti. Yuvarlak pamuk kuyruğu kıpırdadı. 'Clover burayı sevdi!' diye sevindi Ava. Üzerinde minik havuç baskısı olan en sevdiği hardal sarısı tişörtü ve turkuaz rengi tulum şortu vardı. Halının üzerine oturdu ve kucağına vurdu. 'Buraya gel, Clover! Sana sarılmak istiyorum!'

Clover merakla daha yakına zıpladı. Ava elini uzatıp tavşanı kucağına aldı. Clover'ın kulakları yassılaştı ve kıpırdandı. Arka bacakları tekmeledi. 'Kıpırdama, Clover!' dedi Ava. Ama Clover kurtulup kanepenin altına zıpladı. Ava'nın parlak gülümsemesi yerini bir kaş çatmasına bıraktı. 'Clover neden sarılmak istemiyor?' diye sordu. Kanepenin altına bakarken çilleri bir araya toplandı.

Ava'nın annesi halının üzerine yanına oturdu. 'Tavşanlar oyuncak ayılara benzemez,' dedi nazikçe. 'Zıplamak için alana ihtiyaçları vardır. Eğlenmek için kemirecek şeylere ihtiyaçları vardır. Ve nazik elleri severler.' Ava bunu düşündü. Clover'ın kulaklarının nasıl yassılaştığını hatırladı. 'Yani çok fazla sarılmak onu korkutmuş olabilir mi?' diye sordu Ava. Annesi başını salladı. 'Gerçek iyilik, saygı duymak demektir,' dedi. 'Sadece sarılmak değil.'

Ava yeniden denemeye karar verdi. Halının üzerine sessizce oturdu ve Clover'a uzanmadı. Bir süre sonra Clover kanepenin altından dışarı zıpladı. Ava'nın kırmızı spor ayakkabılarını kokladı. Sonra yanından geçip zıpladı. Ava gülümsedi. 'Zıplamayı seviyorsun, değil mi?' dedi yumuşak bir sesle. 'Sana alan verebilirim.' Clover'ın odayı keşfetmesini izledi, uzun kulakları sağa sola dönüyordu.

Ertesi gün Ava, Clover'ın sevebileceđi şeylerin bir listesini yaptı. Annesinden yardım istedi. Bir karton tüp ve tahta bir kemirme çubuđu buldular. 'Bunlar kemirmek için,' dedi Ava. Onları Clover'ın rahat köşesine koydu. Clover oraya zıplayıp tüpü kokladı. Sonra kemirmeye başladı. 'Bak anne! Clover bunu çok sevdi!' diye güldü Ava, el çırparken yan örgüsü sallanıyordu.

Ava nazik elleri de öğrendi. Clover'ı başından ve sırtından yumuşakça okşamayı çalıştı. Clover'ın tüyleri bulut gibi yumuşacıktı. 'Yavaşça ve nazikçe,' diye fısıldadı Ava. Clover'ın kulakları dik kaldı. Kaçmadı. Ava'nın içi ısındı. 'Sanırım Clover nazik elleri seviyor,' dedi. Annesi gülümsedi. 'Clover'ı dinlemeyi öğreniyorsun,' dedi.

Bir öğleden sonra Ava mutfaktan taze bir havuç getirdi. Halının üzerine oturdu ve havucu uzattı. Clover burnu kıpırdarak daha yakına zıpladı. Ava hiç kıpırdamadı. Clover minik bir ısırık aldı. Sonra bir tane daha. 'Elimden yiyorsun!' diye fısıldadı Ava. Clover'ı yakalamaya çalışmadı. Sadece izledi. Clover çiğnerken minik çingırağı hafifçe cınladı. Ava'nın kalbi sevinçle doldu.

Ava, Clover'ı arkadaşı Ben'e göstermek istedi. Ben koşarak içeri girdi ve Clover'a uzandı. 'Onu tutabilir miyim?' diye yüksek sesle sordu. Clover kanepenin altına fırladı. 'Dur, Ben,' dedi Ava. 'Clover'ın sana kendisi gelmesi gerek.' Ava, Ben'e sessizce nasıl oturulacağını gösterdi. Kısa süre sonra Clover dışarı zıpladı. Ben kıpırdamadan durdu ve Clover onun ayakkabısını kokladı. 'Senden hoşlandım!' dedi Ava. 'Ama nazik olmalıyız.'

Ava anlamaya başladı. Clover her zaman kucaklanmak istemiyordu. Clover zıplamak, kemirmek ve keşfetmek istiyordu. Ava, Clover'a yumuşak bir minder, bir saklanma evi ve eğlenceli kemirme şeyleri olan rahat bir köşe verdi. Nazik eller kullandı ve Clover'ın kendisine gelmesine izin verdi. 'Gerçek iyilik, saygı duymak demektir,' dedi Ava Clover'a. 'Elimden geleni yapacağım.' Clover'ın burnu anlamış gibi kıpırdadı.

Bir sabah Ava elinde bir kitapla halının üzerine oturdu. Clover'ı çağırmadı. Sadece sessizce kitap okudu. Aniden dizinde yumuşak bir burun hissetti. Clover doğruca ona zıplamıştı! Ava aşağı baktı ve gülümsedi. 'Merhaba, Clover,' dedi yumuşak bir sesle. Clover'ın uzun kulakları dik duruyordu. Koyu gözleri parlaktı. Korkmuyordu. Ava'nın gözünde mutlu bir yaş belirdi.

Clover Ava'nın kucağına zıplayıp yerleşti. Yuvarlak pamuk kuyruğu sıcacıktı. Ava onu sıkmadı ya da tutmadı. Sadece Clover'ın kalmasına izin verdi. 'Sen bana geldin,' diye fısıldadı Ava. 'Bu bana güvendiğin anlamına gelir.' Clover yaklaşırken minik çingırağı çınladı. Ava gülümserken çilleri dans etti. 'Sana her zaman saygı duyacağım, Clover,' dedi. 'Ve her zaman nazik olacağım.'

O günden sonra Ava ve Clover en iyi arkadaş oldular. Clover merhaba demek için doğruca Ava'ya zıplardı. Ava halının üzerine otururdu ve Clover kucığına tırmanırdı. Bazen Clover zıplamak isterdi ve Ava ona izin verirdi. Bazen Clover kemirmek isterdi ve Ava ona bir kemirme çubuğı verirdi. Ava öğrendi ki dostluk sabırla ve nazik ellerle büyür.

Ava'nın annesi ikisinin fotoğrafını çekti. Ava üzerinde minik havuç baskısı olan hardal sarısı tişörtünü ve turkuaz rengi tulum şortu giymişti. Clover yanında oturuyordu, tüylü krem beyazı tüyleri parlıyordu. 'Ne mutlu bir ikili oldunuz!' dedi annesi. Ava'nın yüzü ışıldadı. 'Clover benim en iyi arkadaşım,' dedi. 'Ve ona nasıl bakacağımı biliyorum.' Clover'ın burnu onaylıyormuş gibi kıpırdadı.

Ava öğrendi ki evcil hayvanlar sadece sevgiye değil, anlayışa da ihtiyaç duyar. Zıplamak için alana ve eğlenmek için kemirecek şeylere ihtiyaçları vardır. Nazik ellere ve rahat bir köşeye ihtiyaçları vardır. Ve bazen en güzel sarılmalar, size kendiliğinden gelenlerdir. Ava, mutlulukla karton bir tüp kemiren Clover'a baktı. 'Gerçek iyilik, saygı duymak demektir,' dedi Ava. Ve Clover merhaba demek için doğruca ona zıpladı.